

VITALITÀ

M. Soler
Jonas

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa
SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÀ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLITIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.
Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Any, 5 ptes. — Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S RELIN SE'N DONARÀ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIEN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ LA CRÍTICA

La cansó de... la veritat

II

Les aigues de Sant Roc: aquesta importantíssima millora, deguda a l'iniciativa y al constant treball d'una distingida personalitat, p'rtada al Municipi per els vots de la gent de be está en plena execució y no hi ha el més mínim destorb que l'entretengui.

«El Deber» n.º 823, pag. 639.

Perque el confrare no posa el nom de la distingida personalitat? Perque no diu que es En Josep Soler el qui tingué la idea, estudiá la manera de portarla a la práctica, ab bon zel, constancia y carinyo, y no conseguí sisquera que'ls seus companys de consistori de majoria d'El Deber, li prenguessin en serio.

Perque en Josep Soler que no ha sigut mai carlí, aná a l'Ajuntament ab els vots de la gent de be y... dels altres, servint de puntal y de reclam a una d'aquelles candidatures que confeccionaba El Deber, pel procediment de «empresa» com deia desde un setmanari olotí, un escriptor que parlaba forsa clar.

Y perque tant importantíssima millora que fa moltíssims anys es una necessitat per Olot, no s'ocorregué a cap personalitat anteriorment?

Doncs perque fa molts anys que la gent de be no porta al Municipi més que senyors Esteves y que's fan la ilusió de que van a manar y a discutir pero a millorar la vida, ni se'ls hi ocorre y administrar per ells vol dir defensar sis rals de petroli o de tinta; o be qualche aspirant a ascendir a personatge, fentse levita per passar inflat darra els gegants, devant els del gremi.

Per tota aquesta gent, la portada d'aigues a una població, no te importancia segons vejerem els olotins quant la de la empresa de La Pinya, que l'Ajuntament no's volgué embolicar per tractarse d'interessos particulars.

També devia esse particular lo de l'aigua de Sant Roc quant l'anterior Ajuntament ho deixá dormir sota la taula, fins que l'actual Alcalde, rabiosament combatut per El Deber, y en Candi Agustí que tampoc es carlí (segon cas de'n Soler) s'empenyaren en posarho a sobre la taula y encara no deixantho de la má, perque altre vegada s'ompliria de pols, la memoria de'n Soler.

Sense el més mínim destorb que l'entretengui, diu el confrare, y doncs que son els dubtes, que's l'apatia, que el no volguer estudiar l'assumpte, que el demanar subastes y els tiquis miquis de caracter més o menys legal, sino d'latories, entorpiments, obstrucció al fi?

No s'ha estudiat prou la qüestió? S'ha d'inventar algun aparell?

No s'ha nomenat una comissió de gent de confiança? Doncs a sant de que tot altre ingerencia?

Varem dir en nostre anterior article, que no abusar'em de les ventatjes que tenim sobre els homes d'El Deber en aquestes y altres materias, y volém complir, per lo tant no'ns farém ressó de censures prou clares y de rumors públics que si res probaven en concret, demostren que el poble te ben formada una opinió sobre el perque disfrutará d'aquesta importantíssima millora y qui li haurá portada.

Nosaltres solsament dirém com a resúm, les majories que El Deber ha tingut tantes vegades al Ajuntament, mai varen proposarla, y una vegada proposa a per en Josep Soler, no varen fer res per durla a cap.

Perqué?

Els deuen saberho.

De totes maneres quan se pot fer una cosa y aquesta es una importantíssima millora y no's fa, se destorba ocupant el lloc dels qui ho far'en y no's pot tenir l'orgull ni l'atreviment, de bescantar als qui en us de son dret a la vida, demanen que no's perdi el temps, ni's poden fer empassar rodes de molí als qui no volém passarnosles, perque tot Olot y nosaltres sabém que en aquesta qüestió no tenim res que agrahir als elements de El Deber.

Y no dihém més que be podriem.

W.

Srs. d'«El Deber»:
demano la paraula

La demano per alusions, y ab el propósit de ser per primera y última vegada, que vulgui donarme per aludit.

Y aixó per dugues rahons: la primera perque

no'ns agrada dialogar ab fantasmes, procediment excessivament rural, que nosaltres, conseqüents ab el programa estampat aquí el primer dia de nostra publicació, voldriem veurer desterrat per complet de la vida política olotina, que desitjém sigui cada dia més ciutadana, y de ciutat a la moderna, y, en segon lloc, perque no havem de cometre la ignocentada, no més qu'avui com excepció, de prestarnos a fer el joc de parlar en el terreno que vulguin y sempre que vulguin els apreciables y anónims senyors redactors d'El Deber que tinguin a be aludirnos.

D'aquesta tática ne vien, deia un dia de l'any passat, posant el dit en la llaga, qui tenia motius sobrats per coneixerlos a fons, y nosaltres, a pesar de que no volém pas la mort del pecador, sino qu'aquest visqui y s'arrepenteixi, no'ns sentim per aixó tampoc ab prous forces ni ab prou voluntat per servirlosi reconstituyents sempre qu'ells ho necessitin per allargarlosi la vida.

A nosaltres també'ns es coneguda la seva especial tática: donarse uns aires de superioritat sobre'ls demés, qu'estém molt lluny de poderlosi reconeixer; actuar sempre de domines, de maestros Ciruela, donant concells a tort y a dret, sense sapiguer d'aont han tret els mérits, ni la autoritat per tot aixó. Ja en aquesta actitud no'ls hi queda més qu'encapsalar un article ab el nom del periódic a qui volen dirigirse acompanyantlo d'algun mot desdenyós o be que fassi riurer, retreuer en el text algunes paraules deslligades retornant els arguments del contrari, assimilats ja, y com si fossin de primera ma, afeginthi uns quants adjectius de la seva propia y abundant cullita y ja'ls teniu en l'actitut de fer veurer qu'ofereixen l'árnica quant son ells quins realment se l'han de aplicar a n'el cop. Y aixis acaba aviat la feina del Júpiter polemista, sobre qui después plouen les felicitacions de la tertulia, segons ell mateix se cuida modestament de manifestar.

No, companys, encara que no de causa ni tampoc de procediment, no val, ni n'hi ha prou, ni han sigut mai regles llògiques, ni cristianes, al atribuir als demés, per condemnarlo en ells, els vostres propis defectes, ni fer dir a n'el contrari lo que convinga al articulista per aixis convertirse en brau impugnador de lo que no s'ha dit.

Aquest sistema va ser ja ridiculizat fa temps per l'escriptor de més forta ironia qu'ha tingut

Josep Plá PINTOR DECORADOR * * * CARRER DEL PATI NÚM. 1 * * * DEVANT LA
PESCATERIA * * * PREUS ECONÓMICS * * * * * * * * *

Espanya, en J. M. de Larra, en el seu famós article *La polémica literaria*, y en la Lògica de'n Balmes, que no hauria d'esser desconeguda a la casa de *El Deber*, per el seu caracter, y per haverhi hagut un Director que'ns consta n'era devot entusiasta, hi ha també un capítol dedicat al *tracte y la disputa*, en que se condemna aixís mateix, ab l'alta autoritat de son autor, aquesta classe de procediments.

No volém, doncs, de part nostre y menos davant de l'incògnit, seguir per uns camins que no tenen res de recomenables, per uns viaranyis apartats de tota lògica y de tot ordre de discussió, que no han de contribuir a aclarir res, no més que satisfer petites satisfaccions d'amor propi, petites vanitats, y cap aont s'empenyen en caminar sempre y portarhi als demés, els desconeguts y apreciables senyors, que valdrán molt, no ho dubtém, que potser tenen hi tot, allà, en lloc ben visible y en quadro de marc ben daurat, un pompós títol de doctor; pero nosaltres, que no tenim tants mèrits, no podém concedir la beligerancia a lesombres, als fantasmes, als incògnits usadors de sistemes y procediments illògics.

Nosaltres no estampém el nostre nom al peu dels articles, perque no sembli afany de singularisarse y perque en alguna cosa havém de pendre per model a n'els companys d'enfrente, ab més motiu, quant haventhi hagut ocasions en que aixís se feia, ells continuaban igualment passejant les seves borles y'ls seus quadros de marc daurat per lesombres del anónim, fent el paper de héroe o de víctima segons aixís els hi convenia. De tots modos al peu de cada article va un signe del abecedari que pot convertirse ab un cognom del articulista el dia que vulguin seguir aquest mateix camí els quins escriuen en el confrare local: que mentre els uns se batín a pit descobert no seria just que'ls altres, que son com son, finguessin la ventatja de ferho desde lesombres ab el seu sistema que'ls porta sempre més aviat cap a mortificar que cap a discutir, més aviat cap a la ironia y la frasse despectiva que cap a l'argument incontrastable o a la rahó convincenta. Végintse sinó els dos articles que capritxosament ens acaban de dirigir, d'un modo especial el primer, qu'ha de ser més que d'un doctor, deu ser d'un acadèmic.

De bona gana voldríem veurer que tothom al fer unes manifestacions dongués la cara, aquell dia estaríem regenerats, y s'acabaria aquest sistema d'agafar, com deia en Maura, no més qu'un àngul de la materia tractada per el contrari ab qui vol discutirse, y desde aquest punt de vista incomplet, tractar ab tota la comoditat que aixó representa les qüestions, qual fondo y qual entraña queden completament intactes. Potser aleshores, tenint que ser tractades sustantivament les qüestions, per fer honor a la firma, no s'hi sentirien ab ànim alguns qu'avui per manejar uns quantis adjectius, vinguin com vinguin, se senten ja fets uns Brunetiers.

* *

Dit tot lo precedent no'ns queda més ara que fer les observacions qu'han motivat nostre intervenció directa en aquest assumpto contestant particularment, per una sola vegada ab aquest caracter, a l'alusió directa que gratuïtament ens llen-

en son últim número l'anónim articulista de *El Deber*. Perque havem afirmat y sostingut y seguim y seguirem sostinguent y afirmant mentres no se'ns provi el contrari ab fets, no ab paraules, que la que s'ha donat ella mateixa — ab grave injuria per els demés — en calificarse de *gent de be*, com si'ls altres fossin púrria, havia servit només que al desenrotlló d'una política híbrida, purament personalista, contraria al be general; que'l seu pas per la governació de la cosa pública havia sigut esteril, sino destructiva, el confrare local, que te la man'a que tot se fa per ell, que al principi, quant no la havíem anomenat encara, ja's daba per entés, ell, que's creu sempre en el deber de darse per aludit, encara que ningú es recordi que en el mon sigui, ell, que voldria en un casament ser la núvia y en un enterro el mort y que no sab conformarse a veurer impassible com els demés fan el seu camí, ens llenza desde les altures de la seva intangibilitat el dictat d'*anti-deberistes* quant nosaltres, no voldríem que imperés en lloc altre política que la de la justicia y de la vritat. «La política més fina y més segura, deia el gran Feijóo fins per lograr les conveniencias d'aquesta vida, es la que arrenca de la vritat y de la justicia» atemperantho, clar está, a les conveniencias del moment en cada poble; y en aquest sentit venim abogant nosaltres, fustigant vicis o defectes *generals, socials* (sempre referintnos a la vida olotina) y fugint de particularisar y no recordantnos, per tant, ni qu'en el món existeixi *El Deber*. Si ell se creu aludit culpi als seus defectes y no a nosaltres, en qual cas deuria recordar aquell célebre: *Arrojar la cara importa que el espejo no hay porqué*.

Tot aixó es la nostra manera de ser, amics de *El Deber*, *si tots deuen serho!* perque excepte els fátuos, els presumits, els altaners, els pagats de si mateixos, tots aquests tarats de l'ànima, per quins sentim una especie de compassió ab barreja de repugnancia, a tots els demés tenim per amics, y no som ni volem ser *anti ningú* més que *anti* la farsa, *anti* la mentida y *anti* la mala fe, qu'es tot lo que més principalment tindrian de ser els de *El Deber* si obligués a alguna cosa el seu títol que'ns agrada molt, y més especialment el seu subtítol, qu'encara'ns agrada més ¡Ja veu si som anti-deberistes!

Peró nosaltres veiem que ab molta freqüencia quins escriuen en les planes del confrare son els qui primers tindrien de posarse d'acort ab aquells títol y subtítol, perque sempre sembla que s'inspirin més en *Lo Príncipe* qu'en lo *Kempis* resultant la paradoxa de ser els primers anti-deberistes però a n'ells tot els está be y com que disfrutan del monopoli (havem de retreurer la paraula) sota la capa de que

nosotros solos somos los buenos

nosotros solos, ni mas, ni menos

tot qui els hi sembla que pot destorbarlos procuran senyalarlo com a *reprobo* perque acabi caiguent sobre d'ell l'anatema, que sobre si haurien de comensar per aplicarse, y si per aquest medi poden desembrarsen, tant millor, qu'aleshores ab qualsevol frase de menys preu o qualsevol brometa tenen sempre el plet guanyat. Pero, qué ha portat aixó? Lo mateix de que ells se queixan después; que'ls deixebles s'han fet mestres en aquest art y ve l'explicació, sino justificació, de certes campa-

nyes, que se veu son les úniques que'ls hi fan efecte en les que per tota arma s'emplea la sátira més despiatada y de quina escola a, ben segur contra la seva voluntat, poden considerarse fundadors indirectes y mantenidors constants ells que han vingut a ser en l'ordre dels fets els primers *anti-deberistes*.

Per lo demés, no tindriam altre interés que acabar ab les petites miseries de grupo o camarilla, y ab la deria suicida d'entrebancar els uns als altres, en perjudici del be general, sempre qu'es tracta de portar aires de renovació y enalliment a la vida olotina, que a tots ens es comú y a tots per un igual obliga.

Z.

NUESTRA PROSPERIDAD

Es muy frecuente oír de ciertos políticos ó de interesados en el actual orden de cosas, que caminamos hacia una etapa de prosperidad y bienestar; en una palabra: que prosperamos, como se atrevió a decir no ha muchos meses un político de los llamados de relumbrón ante un numeroso auditorio so pretexto de resucitar como nuevas ideas que ocupan lo más vulgar de la conciencia jurídica del pueblo y que por sí solas pueden surtir efecto sin que los Gobiernos se preocupen de convertirlas en programa.

Pero ¿en qué sentido prosperamos? ¿En la agricultura? Que contesten por nosotros las regiones agrícolas. ¿En la industria? Que nos lo diga España entera. Prosperamos sí, a la manera del ciudadano que poseyendo muchas y buenas fincas, pero insuficiente en sus productos para atender a los excesos de una vida desordenada y aventurera, se ve obligado a hipotecar cada año una ó varias, con lo que consigue grandes cantidades de dinero que le aparentan rico y que sólo sirven para ir estrechando de día en día la holgura de sus recursos y permitir que las garras ajenas aprisionen con fuertes garfios las fuentes de su riqueza y bienestar.

Nuestra desgraciada política, cerrando completamente los ojos ante el horizonte económico que encierra en sí todos los problemas del verdadero resurgir de los pueblos, al ver los primeros efectos que origina la irrupción de capitales extranjeros en nuestros suelos, se considera sumamente alegre y satisfecha, no reparando en las proporciones de extensión de la hipoteca que cada día y con más fuertes garras va echando raíces por nuestro suelo. Ya en nuestro número tercero hablábamos de lo que significaba la irrupción de capital extranjero en un país de los inconvenientes que este llevaba consigo.

Algunos, como para contrarrestar estos efectos que vislumbran a pesar de su ceguera, nos hablan de la irrupción en sentido contrario, es decir, de la marcha del capital al extranjero, como si todos estuviésemos al tanto del temor a las empresas que tiene el capitalista por efecto de la falta de protección de los Gobiernos, y de que esa irrupción, por su pequenez é insignificancia apenas si merece los honores de la mención.

A nuestra pobreza agrícola é industrial y á los muchos gravámenes que sobre nosotros pesan tenemos que agregar los desastrosos efectos de nuestra aventura africana, propia de una imaginación calenturienta, aparte de que todo lo bueno que allí hagamos lo necesitamos en nuestro suelo, el fruto de esfuerzos será completamente nulo, ya que no estando en condiciones de lucha económica con otros pueblos de Europa, no han de ser nuestros productos los que allí se abran camino y, como dice un ilustre economista, nuestro papel se reducirá á darnos el gusto de fabricar una buena casa para que la habiten los extraños.

Jerez y Coñacs
REAL TESORO

Representante en Olot:

CERVEZA
VIENA = PILSEN = MUNICH
SOCIEDAD ANÓNIMA DAMM

GRAN LICOR
Estomacal Bonet

Emilio Casals y Planas

Bibliogràfiques

Almanaque ilustrado Hispano-Americano para 1913

Luxosament presentat acaba de publicar la Casa Maucci, de Barcelona, aquest popular Almanac para l'any pròxim, que supera al del any anterior y pot competir dignament ab quantes publicacions del seu genre venen la llum en Espanya, no solsament per lo abundant y selecte del seu text, sinó per la profusió dels seus gravats y'l gran cuidado que s'ha tingut ab confeccionarlo.

Mereixen especial menció les inspirades poesíes que l'Almanac inserta, com els retrats dels seus autors, y la moltitud de contes, cantars, epígrames y histories gràfiques que conté, sense contar les seccions especials dedicades an els successos més importants del any, totes elles ilustrades, y que fan de un llibre tant curiós la més bonica de les enciclopèdies.

Les millors firmes d'Espanya y América han cooperat a tant valios conjunt, y tinguent en compte lo abundant de la lectura y l'artística presentació de aquest Almanac, creiem que obtindrà un èxit digne de la casa que l'edita.

Forma un tomo de 316 pàgines de nodrida lectura ab 248 ilustracions y preciosos cobertes al cromo pintades per en Miquel Navarrete, y se ven al preu de una pesseta en totes les llibreries.

CALVET

CRONICA

● A causa de la pluja del diumenge passat, no pogué tenir lloc el partit de Foot-Ball anunciat pera aquell dia a la tarde, en el que tenien que pendrehi part els dos *teams*, *Blancs y Blaus* de «Olot Deportivo».

Sí el temps ho permet se celebrará demà a la mateixa hora de les 3 de la tarde.

● La fira anomenada de cap de mes, de dilluns passat, se vèg poc concorreguda a conseqüència també de la pluja que caigué desde ja les primeres hores del dia y per altre part per la proximitat de les de Sant Lluc, que se celebrarán en els dies 18, 19 y 20 del corrent, y que cada any solen ser molt animades.

● Dissapte y diumenge últim al «Ideal Park» y al Teatre principal y hagueren sessions de cine y *variétés*.

El programa que presentá el primer de dits teatres era ben escullit y resultá molt del agrado del públic, com ho demostrá lo molt concorregut que's vèg en totes les sessions. Francament, el treball de la coplectista Anita Cora, valia la pena aixis com el de les ballarines germanes Besse.

Les pelícoles de molt bon gust y ben projectades sobretot les de diumenge.

Una petita advertencia perxó, hem de fer a l'empresa. Procuri que hi hagi una mica més de cuidado ab aquells cambis de llum tant freqüents, perque fan molt mal efecte. Y hauria de procurar també que quant treballen els números de les atraccions no fos tant fosc l'escenari perque resulta que quant els artistes s'acostan al prosceni ab prous feines s'els distingeix la cara.

Al Teatre principal no hi assistirem pero diu que va ser no mes que regular. Y hem sentit a queixarse algú que ja van dos vegades que s'anuncia una cosa y resulta una altre.

● Ja fa temps que la comissió corresponent va acordar l'enderroc d'aquella caseta aont hi ha el fielat 2.º y apesar d'aixó continúa encara enlletgint el cantó del Parc. ¿Hasta quant ha de permaneixen aixis? El senyor president te la paraula.

● Aquesta setmana hem vist que'n varis puestos s'ha comensat a obrir els recs pera l'instalació de la

canyeria que ha de conduhir l'aigua de Sant Roc procedent dels dipòsits construïts recentment.

Apa, senyors de la comissió; a veurer si per tot el mes que ve quedarà enllestida aquesta millora.

● La «Lliga del Bon Mot» acaba de publicar uns elegants lletresos esmaltats ab lletres negres sobre fondo blanc, de 35x7 centímetres, ab l'inscripció: «Parleu be si us plau» y «No se permite blasfemar» per ser posats en tranvies, diligencies, sales de reunió, cassiros, cafés, tabernes, plasses, etc., a fi de que servescan de recordatori y contribueixin a fer desaparèixer l'us de blasfemies y paraules incultes.

Se troven de venta en casa Sanmartí, Casp, 32, Barcelona y en la majoria de llibreries de Catalunya, al preu de 0'50 pessetes exemplar.

● Abans d'air al vespre se aplegaren a la fonda de la «Estrella» en fraternal banquet uns quants joves en número de trentadós, pera obsequiar al nostre particular amic en Alfret Dorca y reiterarli la seva incondicional amistat.

El suculent sopar fou servit exquisidament com saben ferho en aquella casa.

Al de-tapar el xampany hi hagué brindis y alsaren la copa molts dels comensals, tots ells pera testimoniar una volta més la seva amistat a la persona que s'obsequiaba y pera protestar de certes frases injurioses insertades en un periódic de Barcelona, que semb'a vulguin anar dirigides, o quant menys molts ho han suposat aixís, contra la persona obgete d'aquest acte de simpatia.

● Hem vist ab satisfacció que s'está contruint la paret del davant la caseta de burots, de Sant Bernat, obra que nosaltres interesavem dies passats, ab motiu d'haverhi caigut una vaca.

● Demà y demá passat, celebra la seva festa el veí poble de Las Presas, aont hi ha contractada la orquesta «La I.ri. cipal Olotina».

● Les passades festes del barri del Rosser, resultaren quelcom destorbades per causa del temps plujós, que privá els festeigs al aire lliure del dos primers dies; en cambi guayaren en gran manera els balls, que se celebraren en el café «La Fraternal» que foren concorridíssims tots els dies.

● La efervecencia taurina en nostra ciutat, va prenent increment cada dia. Segons ens asseguren a mes de la novillada del dia 20, en la que (com anuncia-rem), hi pendrán part els valents matadors Pere López y Pascual Bueno, se están preparant dos *becerradas* per celebrarles una en cada un del diumenges següents per les que hi ha ja molts preparatius fets.

● El desgraciat mosso que de resultes de la disputa haguda ab el carnicer en Josep Costa, ne sortí ferit per els dos tirs de revolver, morí el dijous passat després de greus sufriments per haverse-li gangrenat, segons hem sentit dir, una de les ferides.

● Hem rebut del senyor administrador d'aquest Hospital una nota detallada de les cantitats que li foren entregades, producte de la corrida de beneficencia celebrada el dia 22 de Septiembre prop passat, que es com segueix:

Del Illm. Ajuntament la cessió y arbitris dels tres badells.	64'00 Ptes.
Rebut en la comissió	47'90 »
Total.	111'90

● Desde'l dia 5 al 15 d'octubre, la Sucursal de la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Estalvi, ha obert 3 llibretes noves, ha rebut 2.945 pessetes per imposicions y n'ha pagat 10.295 per reintegres d'estalvi.

Durant la vinenta setmana actuará de Vocal de torn, D. Candi Torrent y Esquena.

● En el carrer Major hi ha una botiga, quins dueños son tant poc escrupulosos en el vendre, que ordinariament a cada pesada de mercaderia s'hi trova a faltar de 20 a 100 grams de género.

¿No li sembla senyor Batlle que seria convenient una revisió de balances sense avisar ab anticipació?

● Convidém als senyors de la Junta de Sanitat a

passar de tant en tant per el carrer Superior cap allí a les deu del vespre, y veurán com hi ha qui, per la mandra de donar les escombraries quand passa el carro de la llimpiesa, les tiran després al mitg del carrer ab gran perjudici dels veíns y transeunts que's veuen obligats a respirar unes olors poc agradables y a tornar la cara pera no tenir que veurer aquelles porqueries.

● Air a les nou de la vetlla foren cridats a cala Ciutat per la comissió anomenada *dels toros*, tots els accionistes de les corrides que's celebraren en les prop passades festes del Tura, al obgete de donalshi compte de les seues gestions y de repartir el sobrant que resultá segons la liquidació que presentaren a la seva aprobació.

Les accions costaren 50 pessetes cada una y foren reintegrades a raó de 44'75 pessetes cada acció.

El president senyor Vidal y'l secretari senyor Solanich explicaren detalladament l'inversió dels fondos y's queixaren amargament del poc apoi que tingueren de les autoritats, especialment del Alcalde senyor Merroles, pera el qui dedicaren un llarc capítol de cárrecs y al qui culpaven d'haver sigut ell la causa principal d'haverse tingut de saldar ab déficit aquets espectacles.

Els accionistes aprovaren els comptes presentats y acte seguit foren recullides les accions per la cantitat més amont indicada.

SUBASTA

Por acuerdo del Consejo de familia de los menores Mateo y Dolores Reynés y Surribas y de la incapaz Concepción Reynés y Surribas, de D.ª Francisca Duñach y Juanola y de D. Juan Reynés y Surribas, se subastarán y rematarán en uno ó dos lotes, el día quince de Octubre que cursa, á las once, en el despacho y ante el notario de esta ciudad, D. Vicente Capdevila, las piezas de tierra llamadas «Camp d'en Tona» y «Camp de ca'n Santaló», cada una de veinte y una áreas, ochenta y siete centiareas, sitas en el término del pueblo de Tortellá, con arreglo a las condiciones y títulos de propiedad que obran en poder del nombrado notario.

Olot 10 de Octubre de 1912

JAIME SURRIBAS

JUAN REYNÉS

CASSADORS IGANGA!

Per cent vuitanta pessetes se ven: Una parella de gossos conillers, mascle y femella, de tres anys d'edat, que cridan a cau.

Dugues fures famelles, una de tres anys y l'altre de sis mesos.

Una escopeta central, calibre 16, canons de *Alambre*, palanca a dalt, en molt bon estat.

Un carbassot, cinc filats, un buqué, sarró y máquina de rebordejá cartuxos,

tot plegat per el baratíssim preu de

CENT VUITANTA PESSETES

Donarán raó en l'impremta d'aquest setmanari.

Viatges directes al Nort y Sud América

ab passatges combinats pera tots els païssos de la terra

per vapors de les companyies Transatlántica, Española, Pinillos, Izquierdo y C.^a, Lloyd Sabaudó, Lloyd Italiano, La Veloce y Navigazione Generale Italiana.

Pera detalls y demés, dirigirse, en aquesta, al representant M. Rigola Torras, Estiras, 8.—Olot.

Imp. de Pere Aubert.—Clivillers, 22, Olot.

La Gorristeria

y Sombrerería de **Juana Bertrán** (del carrer del Carme), s'ha traslladat, al carrer de **SANT ESTEVE, 3.** Especialitat en gorres a mida, com també de **ULTIMA NOVETAT** S'ENFORMEN SOMBREROS DE PALLA E IMPERS

